

בכבוד הספרים

כתב הגר"ח קניבסקי שליט"א בפירושו למסכת ספר תורה (פ"ג ה"ט):
 "שמעתי ממרן החזו"א זצ"ל דגם כשהספר מונח על גבי שולחן או סטנדר,
 אסור להניח ידיו עליו".

מסכת תנאים
13676

אמר שספר שכבר למדו בו עדיף מספר שעדיין לא למדו בו, יען ויש
 בו יותר קדושה! (מהגר"ד שמידל שליט"א ששמע מר"ד פרנקל זצ"ל שכך אמר
 רבינו לרי"א לישינסקי זצ"ל)¹⁵.

בחכמת הקבלה

חכמת הקבלה וספר ה"לשם"

אמר להגאון רבי שמריהו גריינימן זצ"ל: "דער לעצטער ספר אין
 קבלה וואס מקען קוקן איז דער לשם". [ה"לשם" הוא הספר האחרון
 בקבלה שיש מה ללמוד ממנו]. ואמר: לכן נקראת חכמה זו "קבלה", כי אי

ברור ומובן. "ומה עם התוספות?" שאלתי. "כבר אמרתי לך", השיב.

15. אמר: גם ה"בית יוסף" וגם ה"ים של שלמה" שניהם חולקים על ראשונים, ובעוד
 שה"ים של שלמה" חולק להדיא בריש גלי, ה"בית יוסף" "מוצא" ראשון שסובר כמותו
 ומביאו ופוסק כוותיה (מהגר"ר ברוך גריינימן שליט"א).

אמר להגאון ר' שלמה שמשון קרליץ זצ"ל שספר שו"ת "בית שלמה" היה מונח
 בקוסובה אצל אביו זללה"ה על השולחן (מנכדו הרב אליהו פלאיי).

מספר הגר"א רייסנר שליט"א: פעם הגיע לבית רבינו מוכר ספרים אחד, וסיפר לי
 אחר כך שהחזו"א היה משתוקק לקנות ספרי ה"לבוש", אך מחמת ערכם הרב, שעלו
 מאד ביוקר, לא היה בידו לקנותם.

ועוד מספר הגר"א רייסנר שליט"א: פעם הייתי אצל החזו"א ואמר לי: תראה,
 התומים היה בקי גדול, אבל נעלם ממנו גמרא מפורשת במסכת סנהדרין. התומים (סימן
 ל"ח סק"א סוף ד"ה ודע) כותב שמה שצריך "יתיר עצמו" היינו דוקא בחייבי מיתות,
 אבל בחייבי מלקיות אין צריך להתיר עצמו, ובגמרא סנהדרין מפורש להדיא שגם
 במלקות כן הדין (עיין סנהדרין פ"א ב').

אמר להגר"ר שמואל נח לזנובסקי זצ"ל, שספר "אגלי טל" חזק וטוב יותר מספר
 "אבני נזר", יען כי ספר "אגלי טל" סידר המחבר בחייו לדפוס, מה שאין כן ספר שו"ת
 "אבני נזר". [בספר חזו"א (הלכות שבת) הביא רבינו כמה פעמים לספר "אגלי טל"].
 (מחתנו רמ"ש גרליץ).